Touraine (1925-2023), un gran sociòleg

written by Lena de Botton | 10 de June de 2023

Alain Touraine és sens dubte un dels principals i millors sociòlegs contemporanis, amb una gran qualitat humana. L'any 2010, va rebre el molt merescut premi Príncep d'Astúries de Comunicació i Humanitats. Des del principi fins al final de la seua vida va analitzar, va valorar i va potenciar els moviments que transformen la societat millorant-la, sempre preocupat per la capacitat d'acció, oferint-li a l'actor social eines científiques per a la transformació. Va saber des del principi compartir les esperances que es van generar des de la derrota del nazisme fins a finals dels anys 60, en els quals va ser una de les principals referències en els mitjans de comunicació i en les universitats.

També, quan va arribar la reacció contra eixes esperances omplint-se els mitjans i universitats de teories que afirmaven que la millora no era possible o que fins i tot no era convenient, va saber i va voler no buscar el seu protagonisme individual en eixe corrent sinó mantindre's fidel a la ciutadania i a les pròpies ciències socials. Ell ens deia com en eixos anys de reacció s'omplien les sales on parlaven els autors i autores que llevaven les esperances mentre es marginava als qui les secundaven.

Una vesprada, en el EHESS (Escola d'Estudis Superiors en

Ciències Socials, França), em va marcar profundament la seua qualitat humana i científica. Amb un company de doctorat vam passar pel departament. Hi havia molt poques persones, però Touraine treballava moltes vesprades; en aquells moments deuria tindre uns 74 anys i era molt actiu. En passar per davant del seu despatx el vam saludar, perquè érem alumnes del seu seminari, i ens va convidar a entrar. Vam estar una hora en el seu despatx (per cert, sempre amb la porta oberta) parlant dels nostres treballs. Em va fer preguntes realment crítiques per a anar més enllà en l'anàlisi, somreia i va crear un clima molt distés, però amb molta profunditat en els nostres diàlegs.

Alain s'omplia de vida en els actes públics en què es parlava de transformació, però també en les relacions personals amb els qui més valien la pena. Va viure intensament l'amistat, l'amor i els sentiments millors que ha creat la humanitat. S'ha anat, però ens queda el testimoniatge d'una gran persona, d'un gran sociòleg que sempre va saber donar suport a allò que és millor. En un comentari al llibre "Compartint paraules", deixa molt clara l'orientació de la seua obra:

> *A vegades, com demostra ací Fletxa, el coneixement flueix de baix a dalt, quan individus sense títol ni formació acadèmica 'produeixen' i 'inventen' anàlisis culturals a partir de la seua pròpia experiència, els seus pensaments i l'intercanvi amb creadors de la seua pròpia cultura.*